

POSTANOWIENIE

29 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Paweł Grzegorzczuk

na posiedzeniu niejawnym 29 maja 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa J.K.

o zapłatę,

na skutek wystąpienia przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku
postanowieniem z 9 stycznia 2026 r., V ACz 615/23,
o wyznaczenie innego sądu równorzędnego,

odmawia wyznaczenia innego sądu równorzędnego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2026 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku zwrócił się do Sądu Najwyższego na podstawie art. 44 § 2 k.p.c. o wyznaczenie do rozpoznania sprawy innego sądu równorzędnego. Wskazał, że nie może podejmować dalszych czynności w sprawie wobec złożenia przez wszystkich sędziów żądań wyłączenia od rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44 § 1 k.p.c., jeżeli sąd właściwy nie może z powodu przeszkody rozpoznać sprawy lub podjąć innej czynności, sąd nad nim przełożony wyznaczy inny sąd równorzędny. W myśl art. 44 § 2 k.p.c. o wyznaczenie innego sądu równorzędnego występuje sąd właściwy.

Do przeszkód w rozpoznaniu sprawy należy m.in. przypadek wyłączenia na podstawie art. 48 lub art. 49 k.p.c. wszystkich sędziów danego sądu od rozpoznania sprawy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2004 r., III CZP 66/14, OSNC 2015, nr 6, poz. 71). Z uzasadnienia postanowienia Sądu Apelacyjnego nie wynikało jednak, aby sytuacja taka *in casu* wystąpiła. Podstawy do zastosowania art. 44 k.p.c. nie stanowi natomiast złożenie przez wszystkich sędziów danego sądu żądań ich wyłączenia od rozpoznania sprawy. Żądania te powinny podlegać rozpoznaniu zgodnie z art. 52 § 1 k.p.c., a wyniku ich rozpoznania nie można uprzedzać, odwołując się do art. 44 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Paweł Grzegorzczak

(K.G.)

[SOP]